

DEBRECZEN

POLITIKAI, TARSADALMI és KOZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen naponkint, péntek és vasárnap kivételével.

Előfizetési árak:
 Helyben és postán küldve
 Egy évre . . . . . 10 ft — kr.
 Fél évre . . . . . 5 — „
 Negyed évre . . . . . 2 1/2 50 „
 Egyes szám 5 kr.

A lap szemléltetését minden külsőleg főpontos, Veszprém földrajzi és a szerkesztőségbe bérmentve küldendő.

Előfizetési helyben
 FELBOLDI K. LAJOS és társai
 OSÁTHY KÁROLY könyvkereskedésben és a kiadóhivatalban
 KUTASI IMRE könyvnyomdájában a postahivatalos utján.

Hirdetési díj:
 Négy soros hirdetés 5 kr.
 Nagyobb terjedelmű és több soros hirdetésnek alkalmilag a legolcsóbb árértéknek felelőleg minden külön bejelölés nélkül 30 kr.
 Nyitóléte-ben megjelenő közlemény minden sorra 20 kr.
 Hirdetéseket felvételre a kiadóhivatalban, KUTASI I. könyvnyomdájában, valamint ZÖRNER-MAN H. könyv. iródjában is.
 Név nélkül vagy bérmentés nélkül beküldött hirdetések nem vesznek figyelembe.
 Kéziratok vissza nem adhatók.

Szarvak.

(r. o.) Tisza Kálmán komoly baj esetében befitteti a gőzparipát, nyargal rajta Bécsbe, megteszi a maga engedélyeit, kifundálja annak a módját, hogy hitesse el nemzetével, miszerint nem vesztett, hanem nyert; a komoly bajok esetében, mint tavaly a tiszai eszlári bonyodalmak alatt is, elmarad az ostendei hullámvérés enyhülete is és Tisza Kálmán e helyett fur-farag és kalapál. Ezuttal nincs komoly baj, melynek esélyeit Tisza Kálmán előre né látna, mint a minő bajt képeztek például a zágrábi zavarok, vagy a főrendiházzal való bonyodalom.

Tisza Kálmán nem is látszik attól tartani, hogy Pozsonynál felnyársalják az ökrök, nem is olvassuk a nagy lapok személyi hírei közt, hogy »Tisza Kálmán miniszterelnök ur ó exzellentiája Bécsbe utazott, hanem e helyett olvassuk azt a megnyugtató híreket, hogy Jupiter hattyúvá változott, vagyis Tisza Kálmán Gesztre utazott, hogy ott pihenje ki az országgyűlési és országközi gondokat s ott töltse el az ünnepi szünetet.

A komédia javában folyik, de egyetlen mozzanatában sem egyé a szokásos komédiánál. A hivatalos köznyomtatú lap kijelenti, hogy még azon esetben is, ha a bécsi marha-politika sértette volna a kölcsönösen kötött vámszerződést, az ügyben — mint egyoldalú bíró — nem ítéltetne sem Ausztria, sem Magyarország, hanem összeülne egy, e célra teremtett vámszabvány. Matlekovics Sándor és Liptay István tanácsos urak már is felrándultak Bécsbe, hogy a bécsi és budapesti szerzők által közösen jelenetezett komédiának ezt a kifejlését előkészítsék. Unalmas egy kifejlés az igaz, de ez alatt kitombolják magukat a tomboló elemek és akár úgy végződik a dolog, hogy mi felhagyunk a pozsonyi vásárral, Bécsben pedig megszűnik a sérelmes vásári rendszabályzat, Tisza Kálmán mégis csak szerzett alkalmas elfogatott előre képzelt választási diadal-szekeréhez, hanem ha nem vonulhat be Illyés tüzszerkezén, jó lesz az ökr-fogaton is, a mely a legnehezebb sulyú járművet is kiszokta rántani a sárból. A bécsi sajtó magatartása is teljesen megerősít bennünket azon hitünkben, hogy az egész marha-bonyodalom nem egyéb, mint arra való taktikus fogás, hogy Tisza Kálmán új utóizét hagyja maga után keserves működésének s kedvező utóbenyomásokkal lépjen a közleled választások elé. A »Neue Fr. Presse« például megtámadja az osztrák kormányt, mert intézkedését nem egyezteteti össze az osztrák érdekekkel sem. Az igaz, hogy ezt a számát le is foglalták. A többi lap is vagy mellette, vagy ellene nyilatkozik ezen közgazdasági ármánynak, de valamennyi azt hiszi, hogy a dologból komoly összeütközés nem fejlődhetik. Elég lutheránusok arra nézve, hogy itt is emlegessék azt az általuk Magyarországnak épenséggel nem hitt, de alkuszai ügyességgel folyvást hánytorgatott tulnsulját Ausztriával szemben s azt vélik, hogy ez a bonyodalom is Magyarország győzelmével fog végződni. Ez egyszer elhiszük, hogy örömezt látnak a magyarok győzelmét, mikor az épen megfelelne saját érdekeiknek is.

Rendbe fog itt jönni minden és Tisza Kálmán is meggyőződik azon hitében, hogy nincs előnyösebb egy, a választások elé lépő népszerűtlen kormányra nézve, mint sok, igen sok ökr.

Azonban jól emléksznünk-e, hogy nem csupán az ellenzéki Apponyi, de Falk is mondott olyasmit, hogy az osztrákok részéről tapasztalt ezen otromba sértés, tulajdonképpen megsemmisülése az egész vámszerződésnek? Ki ne látna be, hogy — bármily hangzatos és tetszetős frázisokra is adott alkalmat Tiszának a bécsiek által eszközölt szarvas-hiba, az egészen egyetlen tanúsága azon kétségbevonhatatlan tény, hogy a függetlenségi párt politikája, a külön vánterület érvényre juttatása az, a mi Ma-

gyarországot hasonló akár komoly, akár csinált bonyodalomaktól megszabadítsa? Ha ezt feleljük a közelgő választások alatt, akkor bármennyi ökr hajtatik ezental Bécsbe, vagy záratik ki Alsó-Ausztriából, Tisza Kálmán épen annyinak a szarvát rakta fel bizonyos választó-testületek homlokára.

A czeglédi ügy. Hermann Ottó a következő levelet intézte Czegléd városa tanácsához: Tekintetes tanács! Meltotzatott tisztelettel alólirottat 2516. sz. alatt arról a határozatról értesíteni, a melyet Czegléd város képviselő testülete f. e. március 22-én hozott s a melyben különös nyomaték van fektetve arra hogy én és képviselő társaim ne itéljük el Czegléd város polgárságát összeségeben a márczius 15-én történtekért Biztosítom a tekintetes tanácsot arról, hogy sem nekem, sem társaimnak nem jutott eszünkbe Czegléd városa polgárságát a maga egészében elítélni; nem is juthatott eszünkbe, mert a mi különösen csekély személyemet illeti, én sokkal közelebről ismertem a helyzetet és az események rugóit, semhogy bár csak egy pillanatra is megtévedhettem volna a viszonyok és elemek megítélésében. Behoztam ezt a Népkerében tartott lakomán, mely Czegléd komoly gondolkodású független elemeit egyesítette s talán azzal a nyugodt hangulattal is a mely még a zavargások percében sem hagyott el. — Czegléd — szerény véleményem szerint — föl van vetve a kérdés, vajon tisztesség, a komoly hazafias törekvés, — az országgyűlési képviselő kötelessége az országgyűlésben való gyakorlása vezesse-e a közszellemet, vagy mind ennek az ellenkezője? — En nem hiszem mert nem hihetem, hogy az a város, — melynek száz polgára a város nevében s a nemzet osztatlan bámulata által kísérve, rendíthetlen hazafiságának és tisztességének a történelem lapjaira tartozó fényes példáját adta akkor, a midőn a magy. szabads. bajnokait hontalanságában fölkereste, mondóm nem hihetem hogy e város polgárságának, népének egy része tartósan megmaradhasson oly befolyás alatt, a mely egy nagy nemzeti ünnepen hamis jel-szavak alatt megtörte a tisztességet, csorbát ejtve egy tiszta, előkelő magyar város jó hírnevén. — Befelezem soraimat azzal, hogy sem a márczius 15-iki események, sem a rágalmak ez a zápora, mely azok nyomán ellenem irányul, nem bírja megcsökkenti azt a tisztességet, a melylyel Czegléd tisztességtudó, komoly polgársága iránt mindig viseltetem; kifejezvéen végül azt is, hogy a tisztességért folytatott nemes harcban mindenkor kész hívők vagyok és leszek ezental is. Kelt Budapesten, 1883. márczius hó 28-án. Herman Ottó országgyűlési képviselő.

Kossuth Lajoshoz a sárospataki jogászifjuság márc. 15-én a következő levelet intézte: »Márczius 15-ike a magyar ifjuságunk legszebb, legnagyobb nemzeti ünnepe. E nap élénk varázsol egy világtörténelmi jelentőségű eseményekbe gazdag kort, melynek fölőését, a távol hazátlan elő »legigazabb« magyart Kossuth Lajosban tisztelt a világ. Kétszerez örömtől tagad keblünk hazánk szabadsága s függetlensége kihívásának eme nagy emlékünnepe, midőn az 1884. márc. 15-ének megtéremtőjét üdvözölhetjük. Az egyik és mindenestre első öröm a honfűs, mert hiszen mi is tagjai vagyunk annak a magyar nemzetnek, mely egy ily napon élvezte először a szabadság áldásait, de talán még nagyobb a felett érzett örömrünk, hogy edes magyar hazánk »legszeretőbb« fia is százados iskolánk falai között szívtá magába egykor a szent hazaszeretet. Ezeknek tudata még egyrészt kifejezhetetlen nemzeti büszkeséggel tölt el, másrészt szent kötelességünkre emlékeztet folyvást: nagy hazánkfiának emlékét magunk között kitörölhetlenül tenni! Hol találhatnák-e czelra szebb és méltóbb alkalmat, mint minden egyes, gyorsan letűnő évben e szentemlékű nap megünneplésével találunk? Mi, kis paránya a magyar ifjuságunk, áhitattal csüggnék az 1848. év márczius 15-ének vívmányain, s Kossuth Lajos életének minden pontja el nem érhető, de követésre méltó példaként áll előttünk. Fogadjá nagyságod legmélyebb tiszteletünknek e halvány kifejezést, szívünk belsejéből eredő azon kívánággal, vajha némi reményt nyújthatnánk ezzel nagyságodnak a magyar ifjuság hazafiai érzelmei fölől, hacsak kevésbé is sikerült volna e szerény sorokkal a 81 év terheit megédesíteni a férfinak vállain, kinek neve minden igaz magyar ajkán imádságképpen rebeg. Legmélyebb tiszteletünk kifejezése mellett vagyunk Spatak, 1883. márc. 15. A sárospataki ifj. jogászegylet nevében: Antalffy Sándor egyleti elnök, Átányi József, Finkey Pál. bizottsági tagok. A spataki ifjuság ezen felirata példaképpen szolgálhatna a többi város ifjuságának is.

A marha háború A »Freundenblatt« az alsó-ausztriai rendeletre a következő »felvilágosító« megjegyzéseket teszi: Ha a kibocsátott rendelet elrendeli, hogy a Pozsonyból jövő szarvasmarha állatorvosi szemle alá vették, úgy ez csak szükséges következtetés(?) az osztrák marhavészörvénynek, mert ez azt kívánja, hogy a kivülről jövő minden szarvasmarha, mielőtt a kereskedelembe kerül, állatorvosi megvizsgálálandó, tekintet nélkül arra, hogy azon helyen, ahonnan a szarvasmarha származik, uralkodik-e éppen most marhavész vagy nem. Hogy mennyire a törvényen alapuló emez eljárás, kitűnik, azon tényből, hogy Alsó-Ausztriában már 4 éve áll fenn Magyarország szemből szemléllőmát, nevezetesen Hohennau, Aspang-Edlitz, St. Marx és Bécs-Ujhelyen, a nélkül, hogy Magyarország valamikor eszébe jutott volna ebben valami törvényellenes vagy éppen a váms- és kereskedelmi szövetség megsértését látni. Minthogy pedig Pozsonyban marhavész rendszert be, s az onnan Ausztriába szállítandó marhák Marheggel lépik át a határt, az osztrák marhavész törvény értelmében szemléllőmát is kell felállítani. Eppen úgy törvényes alapon történik az is, ha a helytartóság kijelenti, hogy a Pozsonyban kiállított marhaleveleket nem fogja érvényeseknek tekinteni, mert a marhavész törvény 4. §-ában világosan kimondatik, hogy a marhalevelet azon községnek kell kiállítania, a hol a marha neveltetett, a honnan származott. A pozsonyi piac pedig, a hol a marha egy vagy két napig marad, nagyon természetesen nem tekinthető állandó tartózkodási helynek.

A külföldről. Suakinból jelentik: Mohamed Said több ellenséges törzsszel ide érkezett és késznek nyilatkozott arra, hogy a béke ügyében tárgyalásokat kezdjen. — A hadműveletek Honghoa ellen megkezdődtek. Briere és Negrier tábornokok dandár Sontayban összpontosítottak s a ketőnek hadműveletei a fekete folyam környékére fognak kiterjedni. — Oroszország világosan tudatta a portával, hogy ellenzi Aleko pasa kelet-ruméliai kormányzó meghatalmazásának megújítását.

Finis Poloniae!*

Néhány év mulva a hazafias érzelmű lengyelek a szép Lengyelország ama második felosztásának évfordulóját ültetik meg, melyhez Koszciuszko emlékezte és a Finis Poloniae felkiáltás fűződik.

Koszciuszko később erélyesen tagadta ugyan, hogy a maczejovicszi szerencsétlen ütközet után e szavakat mondta, de már utódaik, a 16 millió lengyelnek e szavakat rövid idő mulva hangzatosnoki kellett és pedig a nélkül, hogy csatát vesztek volna.

A pétervári irányadó körök nemrég behatóan foglalkoztak azzal a kérdéssel, hogy a »lengyel királyság«-nak valóban véget vessenek. Erről a szándékról, melyet Pétervárott Albedinszky halála óta táplálnak, Varsóban is tudomással bírnak.

A következőkben fogjuk vázolni mindazon reményeket és aggodalmakat, melyek e Finis regni Poloniae-hez fűződnek.

Már az ifjú csár kormányralépése óta elégedetlenek a lengyelekkel. Nagyon nehéz a csár nehezítését személyes ellenszenvre viszsavinni, mivel a lengyelek arra egyáltalában nem adtak alkalmat.

Már a tavalyi jelentéktelen tanulói zavargások óta hivatalos részről élesen kikeltek a lengyelek ellen.

Ekkor halt meg Albedinszky, a ki derék magatartásával az ország rokonszenvét megnyerte, a ki az udvarnál is nagy tekintélynek örvendett.

Amint beszélük, Albedinszky halála híre a fiatal csár igt kiáltott fel:

— Varsóba oly kormányzót kell küldeni, a ki nem visel keztűt!

És Gurko tábornok lett kormányzó.

Ezzel adták meg a jelet. A moszkvai koronázás alkalmával a csár egyetlenegy lengyelrel sem beszélt, egyet sem hallgatott meg s tüntetett ki. És midőn a hivatalos körök által szivesen látott tanuló-zavargás kitört s egy tanuló Apuchint, a varsói tankerület rossz gondnokát arcul ütötte, akkor a csár a gondnoknak kegyelmes kéziratot a legmagasb rendűlt küldötte. E leiratban még az is figyelemreméltó volt, hogy első ízben beszélt a csár Lengyelországról mint »visztulai tartomány«-ról.

Tehát a »visztulai tartomány!« De miképp érjek el ezen, az oroszok által annyira óhajtott célt?

Lengyelországban nyugalom, siri nyugalom uralkodik, sőt mondhatni, hogy az ifjuság már bizonyos rokonszenvet táplál Oroszország felé.

* Vége Lengyelországnak!

iránt, míg az öregebbek nemzetiségi patriotizmusukat csak kedves emlékezésépp apólják.

Senkiesem helyez többé reményt a jövőbe és jelenleg egész Lengyelországban senkiesem gondol összeesküvésre.

Ez azonban az orosz hivatalos körök nem feszélyezi. Lengyelország nem lehet nyugodt, mert hogy a »visztulai tartomány« a büntetést megérdemelte, kell valamit tennie.

Egyike a Katkov-féle közlőnyöknek tehát a mult nyáron meglepte a világot azzal a különös hírrel, hogy »csak az orosz hatóságok nagy óvatosságánál köszönhető, hogy egy lengyel fölkelés már csirájában elfojtatott!«

Általános csodálkozás, kíváncsiság a további közlésekre, és — hiába!

Most közelebbi felvilágosítások is tétettek közzé. A »lengyel királyság« meg kell szűnni és degradáltassék »visztulai tartománynyá!«

Valami tragikus vétek, mint a színjátékokban szokott lenni, nem létezik. Mert abban a »csirájában elfojtott fölkelésben« senki sem hisz, sem Varsóban, sem Pétervárott, sőt még Moszkvában sem, a hol tulajdonképp minden lengyelelles tervet kovácsolni szoktak.

Eközben Gurko tábornok kézzel-lábbal rúszifikált mindent, az iskolától és templomoktól kezdve egészen az étlapokig és táncrendekig. Csak hogy ez utóbbi inkább sikerült neki, mint az előbb említettek.

A »visztulai tartomány« megalkotása minden tekintetben borzost csapás a lengyelekre. Nem tekintve, hogy e névvel számos intézmény megy sirba, mely Lengyelország nevéhez kötve van, oly intézkedésre nyujtatik alkalom, melyek semmiesetre sem lehetnek biztatók.

Lengyelország már több év óta tiz kormányzóra van felosztva, melyek mind a főkormányzó hatósága alatt állanak. Lengyelország külön politikai intézményi 1864 óta felüggesztettek s az osztrákkal közigazgatási tekintetben még mostohább módon bírnak, mint az orosz birodalom más tartományaival.

De az országban mégis számos külön jogintézmény maradt fenn. Ezt ugyanis a Code Napoleon van érvényben. Ezt okvetlenül elvezsztjük. Ukázok és rendeletek eddig a közigazgatás és igazságszolgáltatás elválasztása tekintetében bocsátattak ki Lengyelországra nézve. Ezek bizonyos előnyöket s nagyobb jogbiztonságot biztosítottak. Ezeket is elvesztendő.

A katolikus egyházat rendkívül suttantja az új rendszer. A változtatással autonómia utolsó maradványa is eltűnnek. Vigyáznak is a katolikusokra. Az új püspökök magatartását éber figyelemmel kísérik. Minden lengyel szót, melyet kiítenek, beárulnak Pétervárott.

De ha kérdezzük: miért és minek mind ez? Kielégítő választ e kérdésre nem adhatunk.

Ugy látszik, hogy az csak a sport bizonyos neme, a melyet a lengyelek ellen alkalmazzanak, azért, hogy más bajokról a közfigyelmet elfordítsák. Másépp a dolgot megmagyarázni lehetetlen.

A nihilizmusnak nincsenek követői Lengyelországban, a szocializmus pedig csak jelentéktelen elterjedést nyert. 1878 óta úrmekről egyáltalában nem hallhatni, csak tavaly fogtak el Varsóban egy meglehetősen ártatlan agitátort.

Nemzetiségi összeesküvést 10 év óta nem fedeztek föl. Nem is létezik az sehol másutt, mint Katkov és társainak agyában.

Az országban lassanként hozzászokott mindenki a jelen állapotokhoz, és az ifjuság, mely oroszosan neveltetik, az oroszok iránt rokonszenvet érez.

Az »érzelmelem hamva« fölött a pétervári urak egyáltalában nem agódnak és hogy a hamu alatt parázs csillogna, azt ók maguk sem hiszik.

Az orosz kormány egyetlen egy intézményt hagyott meg a maga épisében Lengyelországban, és ez a színház, az egyetlen hely, a hol még hivatalosan lengyelül beszélnek. Ez intézmény az új rendszerrel el fog esni a kormány 100 ezer rubelnyi szubvenziójától, a mi egyenlő a színház tönkrejuttatásával.

E hírrel szemben emlegetni kezdik azt, hogy nem sokára orosz színház állitatik Varsóban. Valószínűleg ez az új színház fogja azután megkapni a lengyelitől elvont szubvenziót.

Mert a »lengyel királyság«-nak sirba kell szállnia, hogy mint »visztulai tartomány« támadjon fel.

Ha e felkiáltás valaha jogosult volt, ugy ma az és most azt Koszciuszko sem hazudtolhatná meg, hogy Finis Poloniae!

Polgármesteri jelentés.

Tekintetes közgyűlési bizottság!
A f. év március haváról szóló jelentésem, tisztelettel következőkben terjesztem elő.
I. Rendészet.
A vagyon és életbiztosági állapotot illetőleg jelentem, hogy a rendőrség által
1. lopásért . . . . . 10.
2. hatóság elleni ellenszegülésért . . . 5.
3. rendőri kihágásért . . . . . 60.
Összesen 75

egyen lett letartóztatva; ezek közül átadott az illetékes kir. bíróságnak 15, a kapitányi hivatal által megbüntettetett 60.

A városból eltoloncoltatott: 19, keresztről toloncoltatott 23, kényszer utlevéllel kituasított 1, összesen 43 csavargó.

II. Iparügy.

Különbfele ipartermék önálló folytathatása czéljából 18 egyén nyert az I-ső fokú iparhátságtól igazolványt. Ipartörvény elleni kihágás két egyén által követve, ezek az iparoskolázási alap javára összesen 7 frt 40 kr.-ig lettek büntetve.

III. Honvédelmi ügy.

A f. évi ünnepzések március 1-től 7-ig fogatosítottak.

Mindhárom korosztályból felhivatott 802 hadköteles; ebből besoroztatott:

1. a közös hadseregbe 86, a póttartalékba 0.

Az ünnepzések 125 ünnep és 12 póttartalékosból állott; e szerint 39 ünnep és 12 póttartalékos maradt városunk hátralekhan.

2. A m. kir. honvédséghez besoroztatott 3.

Felülvizgálatra rendeltetett 88.

Az ünnepzéstől elmaradt, részint jogosultán részint jogosulatlanul 71.

A városunkban állomásozó közös és m. kir. honvéd hadcsapatok létszáma tett: 1525 ember 480 lóval.

Ezekből be volt a lakosságnál szállásolva állandóan: 130 főnyi legénység 91 lóval; — mint átvonuló 1 törzs, 2 főtiszt és 3 főnyi legénység 3 lóval.

IV. Adóügy.

Állami adó fejében befizettetett a lakosság által

1876—83 évi adóba	3404 ft. 54 kr.
folyó	7213 ft. 63 1/2 "
késedelmi kamat	223 ft. 30 "

Összesen 10841 ft. 47 1/2 kr.

Beszédetét továbbá ezen felül:
hadmevettségi díj 938 ft. 19 kr.
helybeli illeték 1557 ft. 03 "

idegen adó 34 ft. 98 "

idegen illeték 308 ft. 13 1/2 "

V. A községi bíróság ügyforgalma.

Új panasz beadatott	235.
Itelet hozatott	105
Közbeszóló végzet	28.
Egység kötött	43.
Megszűnt panasz	99.
Videki megkeresés jött	25.
Végrehajtás elrendeltetett	103.
Arverés elrendeltetett	76.
Foganatosított	1.
Felelővétel történt	20.

Debreczen, 1884. ápril 4-én.
Simonffy Imre
kir. tanácsos, polgármester.

Bucus Debreczen város műpártoló községe.

Midőn testülettel e város falai közül most már harmadizben tévozom, fájó szívvel veszek búcsút. Nem találok kellő szavakat tiszteletem, köszönetem és hálám méltó kifeje-

A »DEBRECZEN« TÁRCZAJA.

Retket árul.

(Németből.)
Retket árul és petrezselymet
E redős homlokú öreg,
Oh nézzük őt, valaha selymet
Viselt s kiállhatott veled!

Tűzét élesíti néz. belé még
Kikélnék a tüzzellemelek,
Szerelmét el-elmésélik
Elnézi, közbe fölnevet.

Sohajt, vén fője ősz egészen,
Sirástól oly piros szeme.
— Oh Klára jer, ha sokat nézem
Ilyen lehetsz még, azt hiszem!

Hamis hajak.

(Folytatás.)
— A sok sírás Louiza szemeit tökre tette s többé nem készíthető azon finom munkát, melyeken kívül mást nem tanult. Csekély megtakarított összege hamar elfogyott s egy nap a kapus, szobájába lépett.
— Kisasszony, mondá, ezennel felkérem, hogy a hátra levő házbért fizesse ki, vagy azonnal költözködjék.
— Könyörüljön rajtam nem sokára egészséges leszek s dolgozni fogok! — Szivesen teném, de mit gondol én csak kapus vagyok s a háziur követeli tőlem, hogy a házuért hajtsam be vagy a lakást írítsem ki. A férfi elment kevéssel utána a szegény lányka is.

zésére. Vajha előjönne mielőbb azon idő, hogy Thalia papjai állandó lakosai maradhatnának az alföld legmagyarabb, legműpártolóbb városának, Debreczennek. Fogadja e város közönsége, ösztönle közönségemet azon szíves pártfogásért, melylye jóakaratu törekvésemet egész tel folytán támogatta. Tudom, hogy gyenge voltam, tudom, többet kellett volna nyujtanom, de a hiányokat, hibákat, méltóztassanak vállalatom nehézségének s emberi gyarlóságomnak tulajdonítani. Jövőre is erőmtől, tehetségemtől telhetőleg igyekezni fogok hivatásomnak, kötelességemnek büszkellni megfelelni. Köszönöm az egylet-knek: tisztviselő egyesületnek, kereskedő ifjak egyesületnek, tiszt karuak, jogászegely-egyletnek, iparos körnek, a vaspálya hivatalnokai karának stb. s azok tisztviselőinek, kik az árkedvezmény-jegyeket egyletük s a csel iránti tekintetből minden díj nélkül kezelték, szíves pártfogásukat s fáradozásaikat. Köszönöm a szünygyi bizottság igen tisztelt elnökeinek és tagjainak pártfogását s bölcs tanácsait. Köszönöm a helybeli sajtónak irántam és társulatom tagjai iránt tanúsított szíves érdeklődését. Végül mindazon általán ismert és ismeretlen műbarátok, kik személyemben az egy egyiken kénytelen közharcoszat tekintetk s nemes tetteikkel és jóindulatu tanácsaikkal támogattak, fogadják hálámat, köszönetemet, s tartsanak meg mindnyáján becses jóemléktükben.
Debreczen, 1884. ápril 8.

Krecsányi Ignác,

szinigazgató.

Nyilvános köszönet.

Dr. Palla y Miklós, dr. Sáros y és dr. Ujhá z y urak szintársulatom beteg egyéneit a szini évad alatt legnagyobb buzgalommal és odaadással gyógyították. Fogadják nemes eljárásukért az én és testületem hálás köszönetét.
Debreczen, 1884. ápril 8.

Krecsányi Ignác,

szinigazgató.

Bucus Debreczen műpártoló községe.

Mi, kik oly sok elismerést, buzditó tapsot és méltánylást voltunk szerencsések a debreczeni közönség részéről élvezhetni, mi kik nem csak a szinpadon, hanem a társadalmi életben is előzékenységet, rokonszenvet, szeretetet tapasztaltunk, minden oldalról: kötelességünknek tartjuk a nagyérdemű közönség iránti határtalan tiszteletünknek, köszönetünknek és háláknak kifejezését adni. — Legyen e város minden lakója szerencsés és boldog, s kérjük tartsanak meg bennünket oly jó emlékekben, mint a mily kitörülhetetlen van a debreczeni közönség emléke a mi szívünkbe vésvé.
Debreczen, 1884 évi ápril hó 8-án.

A debreczeni szintársulat szemlézete.

Pártélet. A belvárosi Királyi-párt népes értekezletet tartott a Hungária dísztermében, melynek elnökévé a jelenlevők Kléh Istvánt kiáltották ki. Jegyzőkévé az elnök Sigray Pált és Bernáth Bélát kérte fel, s aztán átadja a szót br. Kaas Ivornak. Szónok utal arra, hogy ezuttal harmadszor van alkalma a belvárosi választóknak egy fiúfiút ajánlani képviselőjelöltül. Más alkalommal rendszert bevárta e kerület a választás napját s nem volt szükség nagyobb szabású mozgalomra. Most azonban olyan házalásra fektetett korteskedés folyik az ellenjelölt mellett, hogy ha idejekorán nem sorakozik a párt, akkor veszély fenyegeti. Indítványozza, ennélfogva, hogy mondja ki az értekezlet, hogy mint mérsékelt ellenzéki párt megakadul s jelöltje Királyi Pál. (Élénk eljenzés.) Ezután az értekezlet megválasztotta a működő 100-as nagy bizottságot.

elhagyta a szobát. Egy mentő gondolata támadt.

Több utcákon keresztül menve egy fényesen kivilágított kirakat előtt állapodott meg. Aztán belelépett s a tulajdonossal párszót váltva, a bolt hátrészebe vezették. Kényelmes karosszékre ültették s a nyakába fehér köpenyt akasztották s úgy jött elő neki, mint mikor a juhokat nyírják, — egy elfolyott sikkoly s az aranyhaj s szegény árva gyermek egyetlen öröme oda volt.

A férfi őt frankót fizetett, mely minden esetre csekélység volt a haj valódi értékehez képest, de épen elég, hogy a házbért kifizesse. A vevő feladta a kicsikérek kapott köpenyét s ez szegény, a lármas utcákon keresztül ment ismét háza fele. A hídánál, hol eddig mindig várta Eugén megállott s sokáig nézte a hőmpolygó csergő vizet.

Főkötőjét szorosabban vonta össze, mert kopasz feje fázott, hisz a szép fonatok, melyek eddig oltalmazták, nem voltak többé. Rövid időre még visszatartá, a fodrász pénze a szegény gyermeket attól, aminek jönni kellett, — egy raggal a habok partra vetettek egy szép szöke leánynak a hulláját s a kórházba szállították.

— De Oswald, hisz ez legkevésbi sem vig!

— Hogy volna, hisz azt nem is állítam, gyermekem, ha te és mamád szomorúnak találjátok, ugy hallgatók.

— Nem, nem csak folytatad.

— Eugén egészen elefedte szegénykét. A asszony boldog s irigylet vőlegénye volt, ki igen kaczer élbhahászó és szép volt, nem régtűnt fel Párisban s sok beszédre adott okot.

Kérői közül Eugén választá. Ki igen boldog lett volna, ha a fiatal asszony remek széke fonatai, a kis párizsi grisettre nem emlékezették volna, kit egykor szeretni vélte. Veszedelmes visszaemlékezés volt, de mindig

Helyi hírek.

* **A választói jog megóvása érdekében** figyelemztetjük polgártársainkat, hogy mult évi (1883-iki) a d ó j u k a t e h ó 15-ikéig befizessek, mert a választási törvények értelmeben szavazóul a folyó évben csak azok iratnak össze, kik mult évi adójukat e hó 15-ig befizették. — A kivetett adót ugy is behajjták az adózó népen, — behajjták ha kell tüzzel-vassal; legalább a határidő megtartásával akadójozzák meg a polgárok, hogy legszebb joguktól elíttenessek.

* **Népesség.** A folyó hó első hetéről a következő népesedési adatokat közölhetjük. Szülötték száma a) ref. egyházban: 16 fiu (1 törvénytelen s az halva született), 12 leány (2 halva, 1 törvénytelenül), együtt 28 gyermek; b) a kath. egyházban: 8 fiu (4 törvénytelen), 4 leány (1 törvénytelen), együtt 12. A többi egyházakban ezen idő alatt nem fordult elő születési eset. A szülötték összes száma a 40. Ezzel szemben elhalt 16 férfi és 13 nő, együtt 29 egyén s így II a szaporulat. Öt éven aló elhalt 15 gyermek.

* **Gott erhalte.** A czepléd-utcai leányiskolában, — melynek tanítója érdemei elismerésül kitüntetésekkel díszített fel, — eddig az volt a szokás, hogy a tanórák kezdetén a tanítványok a „Gott erhalte“t énekeltek, a király helyett a királynéval való vonatkozással. Ezen dallammal fogadtatott nemrég a tanterembe lépett iskolai látogató, László Alajos ur, közéletünk ezen nagyérdemű s törhetlen hazafiasságu tagja, ő rea természetesen nem hatottak kellemesen ezen magasztos, azonban a hozzá fűzött emlékeknél fogva nem kellemes hymusz hangjai, s hasonló alkalmaakra valóban hazafias dallamok éneklését rendelte el. Örömmel jelentjük, hogy a legközelebbi látogatás alkalmával már a szózat összhangzatos dalával fogadtatott.

* **Az orrvadász.** Nagy feltűnést keltett annak idejében az a hírünk, hogy a guton, az ottani erdész Z i u s k a József megsebesített egy s á m s o m i embert. Akkor azt állították, hogy ez az ember csak vészöt ment keresni (persze fegyverrel és kutyákkal szokták ezt keresni) de mint bebizonyult, regóta őzi az orrvadászatot a vadásztársulat nagy kárára. A rálovés is ugy történt, hogy az ember látva a rajtavésztest, futásnak eredt s az erdész fegyvere (vad lövészre készen tartva) elcsúszt a srúbe szaladt ember lábába két szem sérét ment, mit két orvos konstatalt is. A „megelőt“ (!) ember perre vitte a dolgot s tegnapi tárgyalta ez ügyet B a y abiró, ki az egész ügyet a kir. törvényszékhez tette át. — A vadászati törvények figyelembe vétele s az eset megfontolása után a tanak valomása alapján a törvényes eljárás Z i u s k a erdészre csak felmentő lehet. Elég sajnós, hogy törvényeink hiányossága egy-egyén meghurcolására ilyen alkalmat ad!

* **A ki mindig felőbb.** Egy helybeli kétes hírd kavéház tulajdonosa a helybeli rendőrség 30 frtra ítelt, mert a hivatalos zárórát nem tartotta meg, vendégeit reggel 4 órakor is mulatni és kártyázni engedte. Felébbzte e határozatot a tanácsosz. Ez meg erősítette a rendőrség elég szelid ítéletét, mely tegnap lett kihirdetve. A kavés felébbzte ügyét a — miniszterhez.

* **Könyvrombolók.** Van Hugó Viktornak egy köitéménye, melyben a könyvtárra égő eszébe jutott, mintha ezen hajakat már simogatta volna.

— Egy este, — nyolcznap mulva lett volna a fiatal pár esküvője.
Helén összeborzadt. — Hogyan nyolcz mulva?
— Igen nyolcz nap mulva; hát ez oly csodálatos?
— O nem, csak azt vélem, hogy épen mint nálunk,
— Épen ugy. A menyasszony izléses termében állarcos bál volt. A szép özvegy szokása ellenére sápadt és izgatott volt. Eugén aggóvá tudakolá baját „Fejem fáj“, pa naszkszkodik, — ugy érzem, mintha valaki a hajam huzgálná, már gyakran hátra tekintek, hogy nincs-e megmettem valaki. Késő éjjel midőn a társaság szét oszlott, a fiatal asszony hálótermébe tért s daczára fejfájdalmának, mely álomba merült. Alig aludt kiséideig, hirtelen felébredt, mert az ajtó, melyet belülről maga zárt be, felrántatott s azon, egy vizes uszályos lepelbe burkolt alak belépve a szobát lassu léptekkel mérte végig. A pipere-asztalhoz lépett, melyen a szöke hajfonatok feküdtek, azokat halkán fölemelt s aztán lassan, amint jött távozott. A fiatal asszony hálálára rémülve esengett s kérde a leánytól, ki a mellékszobában aludt, hogy nem volt-e itt valaki. Senki sem volt, asszonyom valószínűleg álmodott. De a hölgy nem álmodott, a szöke fűrtök nem voltak többé. A szegény Luiza szemleme nem nyugodott, mig tulajdonát vissza nem vette.

Másnap, midőn szobájába jöttek, A asszony heves lázban feküdt, melyből nem gyógyult ki többé, azon napon temették, melyen esküvője lett volna.

— És Eugén? — kérde C. asszony.

— Az híhetőleg mást vett el.

— Természetesen, — mondá Helén, —

— hűtlen férfiak! és ez lett volna a vége?

szöke vetett munkás azzal védi cselekedetét, hogy „olvasni nem tudok.“ A kik azonban a helybeli kaszinó könyvtárból könyveket kölcsönöznek ki olvasás végett és azokból marok számmá tépik ki a lapokat: azoknak még e menteségök sincsen. Nem csupán régen használt, de egészen új művek is megvanak csönkítva s ezáltal oly értelmetlen olvasmányt nyujtanak, hogy ezen könyveket bárran ki lehet törölai a kaszinó könyvtárstromából. Csak e sorok írójának kezébe is rövid idő alatt következő, ly módon használhatlan könyvek kerültek kezébe: Jókai Mór „Egy játékos, a ki nyer“ Piltával, Bulwer „A Párisiak“, Abonyi Lajos „Egyetem pallosa“ Meiszner „Fekete sárga“ stb. Ezek mindegyikéből több lap hiánya akasztja meg helyenkint az olvasást. Nem lehet kívánni, hogy a könyvtárnok minden beérkezett könyvet lapról-lapra átvizsgáljon, de az olvasó közönség maga jelentve be a tapasztalt hiányosságot, hogy így a könyvtár hiánya pótolassék s eseten a tettes is felfedeztessék. Valóban szomorú, hogy ily műveletlen könyvtár rombolók miatt kell a k-molyabb közönségnek is szenvednie. Orvoslást kérünk a kaszinó részéről.

* **Lövészlet.** A beállott jó idővel az ideán is kezdetét vette a lövész-egylet működése. Vasárnap ápril 6-án díjat nyertek legjobb mely lövész Heine Alfréd egy darab 2 forintos tallért, legtöbb körrel Szűcs Károly egy darab 1 frtos tallért.

* **A revolveres író.** Sinai (Áldási) Zsigmond revolverjournalista sajtópörében, melyet M a k a y Ferenc debreczeni pénzügyi biztos indított ellene a „Hadastyánok Lapjában“ róla megjelent cikk miatt, a végvárnyalás hólnap fog megtartatni a „Fortuna“-tan.

* **Tisztviselő egylet** pénztár napjai a szokott helyiségben minden hó 2-ik 3-ik 4-ik napjai, ezen fölül minden hetfői napok délután 5 órakor. — Ha valamelyik pénztári nap ünnepre esik az esethen a pénztári óra következő nap s így a legközelebbi húsvét ünnepéig ápril 15-én fog megtartatni. Az igazgatóság.

* **Hajdumegyé közegészségügyi bizottsága** 1884. év ápril hó 16-án d. u. 4 órakor, a megyeházás kis termében rendes gyűlést tart Szinay Gyula tiszti főgyógyász elnökelete alatt. Tárgysorozat: 1. Az országos kiállítás egészségügyi osztályának felhívása részvetel iránt. 2. Ugyanerre vonatkozó 5894/884. sz. a. belügyminiszteri leirat. 3. B. Újváros egészségügyi bizottsága elnökének megkeresése a hulká templomba vitele betiltása tárgyában. 4. Közigazgatási bizottság 256. sz. a. kelt végzésevel áttett vallás és közoktatásügyi miniszteri leirat, a haza egyes vidékein mutatkozó nagyobb halálozási arány okainak vizsgálata tárgyában. 5. Tiszti főorvosi jelentés 1883-ik év folytán a megyében észlelt közegészségügyi viszonyokról. 6. A megyében uralgó vörheny járvány tárgyalása. 7. Folyó ügyek.

* **Eszem iszom** lesz tünep másodnapján a könyári sóstón. A szabadelvű párt rendezi azt a h. pályii képviselőválasztás érdekében. Biharorszag egyik nagyremondó mamekúja Szunyogh Szabolcs lesz kikialtva képviselőjelöltül ez alkalomból a miért 250 teritékű ebéd rendeztetik — a kormány köztiségen. Hárt hiszen addt eszem — iszomozzanak a jó urat. Pártunk derek jelöltje gr. Zichy Ernő ur ilyen módok használata nélkül is diadalra jut.

— Tudhatjátok, hogy a mi Ehrharduk történetei sohasem végződnek kielegítőleg, de mindig tartalmaz morált.
— S mi lenne az? — kérde Helén erőltetett mosollyal.

— Nos, hisz az könnyen kivihető, — nevetett a fiatal tiszt. — Ne hordjátok soha más haját azon kivül, ami fejeteken nő. No de te nem érthetsz róla, mert neked ilyen eszközök-höz, nem kell folyamodnod, de esetleg jó izlésed is megőrizne tőle. Bár én még e fölül nem is gondolkoztam, de alapján véve Ehrhardnak igaza van, mert ez csakugyan csunya divat, — ha azt kellene gondolnom, hogy a te szép fonataid is, valaha Isten kegyelméből valami piskos gyári munkásnéó voltak.

— Igaza van Helének, mondá a tanácsnokné, — a thea ezalatt egészen kihült. — Azt kell hinniem folytató a leányra tekintve, hogy a mi kicsikénket a történet egész feligatta, szegényke szinte belesápadt.

— A kapitány felugrott s figyelemmel nézett Helén szeméibe. — Valóban édeském, igen rosszul nézett ki, — mondá — s én szokás szerint ismét oly ügyetlen és balga válek, hogy azt észre se vettem.

Helén valóban fáradt és sápadtnak látszik, midőn a csészét lesütött szemekkel nyujtá anyjának.

— Titkolódzásodért elvevél a büntetést, — sugá E. né leányának, — most csak ki vele!

— Nem, mama! most semmiesetre sem mondhatom meg.

Oswald közelebb lépett.

— Mit sottogtok ti, ugy látom, Helén valóban rosszul van hanem titkolja!

— Ah, Isten meints Oswald, de valóban legjobb lesz lefeküdni, — enni egy sem bírok, a mai látogatások s talán a nagy forróság egész kimerítéknek.

A kapitány tartóztatni akarja menyasszo-

* A város 5-ikén tartotta gármesteri jelet

* A ven nek keresztelt padukon. Ezú darab ismer kritikái méltat jegyzük meg hordta a s z a azonban emi te szokott szep d adtak szep en, szep szanu kó sal volt ez a k nek örvend:

Bán M Mező H De n Hang Hó j Fele M Most B

E dal után oly ritkítja párját Kíss ur s ezee szívéhez. — A elegevő távoz szereplők siker

* Gyászje juk szeretett a néhai Polgár hó 6-án regge ben, 2 heti sz bevezetett elhun radványai f. hó a ref. szertart 2064-dik számu lomban tartand sírkerben ó r Mely végüstesz seinket szomor reczen, 1884. ifj. Jobbgyár meke: Róza; Mihály; gyermek és György; vében is.

Ház — Nagy városban, de te a dologban. kezelés alá vét sekket fedezett lat keresztuly évek hosszú sor ugy, hogy most jezhető, hogy a lat erélyesen fo

— Borza szombaton délut vaspálya Szob Hellemba álom földhányással felmelylyonot ál táraakra odasiet zított holtteste midőn az esti k indóházból, egy egypt találtak testben, egy kó logezred szöke

nyát, de a ma ez legjobb lesz nagyon igénybe Oswald, menyasszonya k ten bocsnatot.

— Holna leted fölül tu na, midőn már Helén las csökön szobáján

— Nicss dá a gyertyát is levekezem.

Midőn Fa ta, Helén egy á dett keservesen zeibe rejtve s az udvaron lová tyolt. Midőn ez zottak a csendé ből egyik finom mig vegre két h nat bontakozott hallott. Sajat ha alig ért válláig.

— Mint fe tok, — gondolt csak nyomak. bernek rossz le éreztem, mintha ni, pedig mily nem is mondám ban nem volt koltam; de min ér és aztán a egyttt ünnek, dent egész me nem is volna sz ná, hisz mai n ha egyszer róla

* A városi közigazgatási bizottság e hó 5-ikén tartotta rendes havi gyűlését. A polgármesteri jelentést fentebb közöljük.

* A Vén Kupecz. Ilyen című népszimfóniának keretében darab került szíre tegnap színpadunkon. Ezuttal nem bocsátjuk bele sem a darab ismertetésébe, sem pedig a annak kritikáit méltatásába s csak is az előadásról jegyzünk meg annyit, hogy az nagyon magán hordta a szabadságjelleget. Ki kell azonban említeni Kiss M. urat, kinek megszokott szép drámai játékának kiváló becsét adtak szépen, nemes érzéssel előadott dalai. A szép számú közönségre különösen mely hatással volt ez a dal, mely ma általános tetszésnek örvend:

„Bánatos zeng a madár
Vesztett pártját siratja,
Bánatos az én szívem is
Mert egy hűtlen megcsalta
Megérem én azt az időt
Hogy szeretnél engemet
De már akkor késő lesz,
... Hant borítja szívemet.”

Hányszor haszudtad hogy szeretsz
Es azt elhittem nekem.
Hej be kár volt szóba állni
Amok leány te veled.
Felméret, de már késő
Megrádlád a szívemet,
Most csak az fájt, hogy szereted,
Boldogtalan életem.

E dal után oly frenetikus taps tört ki, mely ritkítja pártját. Az erős igaz hangján dalolt Kiss ur s ezzel megtalálta az utat mindenki szívéhez. — A közönség általában véve megelégedve távozott el a színházból, mint egyes szereplők sikerdus játékaik tulajdonituk.

* Gyászjelentés. Mely fájdalommal tudatjuk szeretteit atyánk, nagyatyánk, a jó rokon néhai Polgár Idősb JOBBÁGY JÁNOS folyó hó 6-án reggeli 10 órakor, elete 72-dik évében, 2 heti szenvedés után tüdőlobban bekövetkezett elhunytát. Kedves halottunk pormadarványai f. hó 8-án délután 3 órakor fognak a ref. szertartása szerint, Miklós-Liba-utca 2064 dik számú háztól, majd a ref. nagytemplomban tartandó tanítás után, a Hatvan-utcai sírkertben örök nyugalomra a teténi. Mely végítzességeit rokonainkat, ösmerőseinket szomorodott szívvvel meghívjuk. Debreczen, 1884. április hó 7. Gyermekéi: Polg. ifj. Jobbágy János, nője Gyulay Róza; gyermeke: Róza; Jobbágy Eszter, férje P. Rácz Mihály; gyermekei: Erzsébet, Lajos, Eszter és György; Jobbágy Lajos, a rokonok nevében is.

Hazánk s a külföld.

— Nagy sikkasztásról beszélnek a fővárosban, de részleteket még nem lehet tudni a dologban. — Az első erdélyi vasút állami kezelés alá vétele alkalmával országi visszatértek fedezett fel a bizottság, mely e munkát kereszttulvitelre eszközölte. A visszaélések évek hosszú sorára nyúló lauzcolatot képeznek, úgy, hogy most még pénzértékben ki sem fejezhető, hogy mennyire rug a kár. A vizsgálat erélyesen folyik.

— Borzasztó szerencsétlenség történt szombaton délután az osztrák-magyar államvaspályá Szob és Esztergom között fekvő Helemba állomásán. A vonalon két munkás földhányással volt elfoglalva, miközben egy személyvonat által elgázoltattak. A segélykiáltásokra odasietett munkások, már csak eltorzított holttesteket találtak. Pár óra múlva, midőn az esti I. számú futarvonat kiment az indóházból, egy katoná egyenruhájába öltözött egyent találtak holtan a síneknek fekvő. A holttestben, egy közeli városban állomásozó gyalogezred szökevényét ismerték fel.

nyát, de a mama intett: Csak enged lefeküdni, ez legjobb lesz rá nézve, valóban mostanában nagyon igénybe volt véve.

Oswald, mint jól nevelt engedelmes vő, menyasszonya kis kezét megcsókolta s ismételtén bocsánatot kért ostoba elbeszéléseért.

— Holnap lehetőleg jókorabb eljövök, léted felől tudakozódni, — kiáltott utána, midőn már az ajtó becsukódott.

Helén lassu léptekkel fel a széles lépcsőkön szobájába.

— Niics rád szükségem Fanny, — mondta a gyertyát gyújtó leánynak, — ma magam is leveleztem.

Midőn Fanny az ajtót maga után becsukta, Hei én egy alacsony karszékbe dől s elkezdett keservesen sírni. Sokáig ült így képet kezeibe rejtve s halkán míg hallá, hogy Oswald az udvaron lovára ült s a neufandiandinak futyolt. Midőn az utolsó patkó léptek is elhangzottak a csöndes éjben tükre elé állt s hajából egyik füöm tüt a másik után huzta ki, míg végre két hosszú, nehéz, kekes-fekete fonat bontakozott ki saját hajából s az asztalra hullott. Saját haja pedig tömött fűrtös volt, de alig ért válláig.

— Mint fekszenek itt ezen utálatos fonatok, — gondolta a fiatal leány. Ma este ugyan csak nyomtak. Mily rut doig is az, ha az embernek rossz lekiissmerete van. Mindig úgy éreztem, mintha a fonatok leaktartak volna esni, pedig mily jól megvoltak erősítve. Miért nem is mondám meg neki már régen? Valóban nem volt rendem tőlem, hogy előtte titkoltam; de mindig azt gondoltam, hogy még rá ér és aztán a férfiak, ha a tisztá casinóban együtt ülnek, oly könnyen kibeszélnék mindent egész meggondolatlanul. Tulajdonképen nem is volna szégyen ha az emberek megtudnák, hisz mai napság az már oly általános, de ha egyszer rólam azt hiszik, hogy saját haj-

— Hajótörés. A „Daniel Steinmann“ nevű gőzös szombaton este 10 órakor nagy vihar alkalmával, sűrű ködben, a sambroi világitótoronytól 300 méternyire, sziklára akadt. A hajó azonnal elengedett adott ugyan és vissza felé haladt, de ismét sziklára ütközött és fe nekén leket kapott, minek következtében elcsúszott. Éjféli fele egy csónak 5 tengerészszel és két utassal Sambroba érkezett, hajnalban pedig még a hajó kapitányát és egy utast mentettek meg, kik az éjtel a hajó árboczaiba kapaszkodva töltöttek.

— Nagy Károlyból írják április 5-ről: Városunkban levelelygyűjtő egyesület alakult s minthogy tudomás szerint első Magyarországon, és működését az egész országra akarja terjesztetni, következő címet vetett fel: „Magyarországi első postabélyeg-gyűjtő egyesület.“ Az alapszabályokat azonnal benyújtották az illető hatósághoz s működését már is megkezdték. Célja a bélyegeket nagy mennyiségben összegyűjteni, elárulítani s a begyűlt összeget a siketnémaák országos érdekű ügyének előmozdítására fordítani. A tagok száma már meghaladja a kétszázat s kiterjed külföldre, sőt Amerikába és Afrikába is. Az egyesület elnökéül megválasztott Keresztzseghy Etel urölgy, ki ezt az eszmét Magyarországon először hirlapilag megpendítette, aelenőkl dr. Jászó Ferencz, titkárul Spielenberg Oszkár hovvéd-főhadnagy, jegyzőkl Aron Laura és Domahidy Leona kisasszonyok. Valasztmányi tagok lettek: gróf Toldalagi Eszter, Dessewily Szeréna, Dessewily Matild, Keresztzseghy Sarolta, Csató Ilka, gróf Messey Eleo óra, Okolicsányi Irma, báró Vangerheim Czelesta, Rába Keresztzseghy Piroska, Pechy Judit, Ballásy Irinyi Szeréna, Katona gróf, Toldalagi Polixéna, Elisa D'Acacoreanu, Schick Ferencz, Ocsváry Ilona, továbbá Marquis Köller, Mudrony Soma, Diószegi Kiss Pál, báró Haffner Lajos, Buttykay János, Ferrary Kalmán, ifj. Luby Zsigmond, Tolnay Béla, Sánta Dező, Irinyi Tamás, Dessewily Béla, Kende István, Kőröskéyi Elek és Dimitriu de Florescu.

Muzsák.

— A Magyar dal-albumból megjelent az ötödik kötet áprilisi füzeté 20, zongorára alkalmazott dallammal. A tíz fűzetből álló kötet előfizetési ára 1 frt 80 kr., egy egy füzeté 25 kr., mely a Magyar dal-album kiadóhivatalához Győrbe küldendő.

— A m t. akadémia nagyszabású vállalatra készül. Trefort agost, uszky Ferencz, Ipolyi Arnold stb. ugyanis azt indítványozák, hogy egy hazánk történelmi múltját és műnemeleket ismertető, nagyszabású mű bocsátassék közre az akadémia költségén.

— Bóthy Zsolt „Rajzok“ cz. művének u. n. második kiadását vettük s lapunkban annak idejében meg is emlitettük. — Kérdjük azonban: illő-e a kiadó R a t h Mórhoz, hogy oly könyveket bocsát ki 2-ik kiadásban, a melyeken, mint épen az előttünk fekvő kötetben is meglátszik, hogy az első kiadásban el nem fogyott műre új boríték ragasztott s így lett belőle „második kiadás.“

Törvényszék.

— A Herman Ottó elleni támadás ügyében a rendőrség végre befejezte az elővizsgálatot s a letartóztatott hirlapírókat, Clair Vilmost és Semneccz Emilét átküldte az ügyészseghez. Az átszállítás tegnap g. e. 11 órakor ment végbe; külön berkocsiba ültettek őket s egy-egy polgári biztost adtak melléjük. A Fortunában Horváth fogházfelügyelő azonnal elhelyezte őket két tiszta szobában, hol egyelőre

mat hordom. Miért világosítanám őket fel? De most Oswaldot csaltam meg s ő soha sem fog nekem megbocsátani, — óh, én szerencsétlen teremtés! — Ez a mai kínos multság!

Az én kedves Oswaldom nem is gondolkozna ilyesmin, — melyek nem is tartoznak a férfakra egyáltalán, — csakis ma délután hallotta az utálatos Ehrhardtól, hogy idegen haj viselte izléstelenség. A kiálhatatlan festő óka mindennek, szeretném tudni, hogy van-e neki izlése? Hihetőleg nincs. Indigó kik gallert! ugyan olyan keztyűt kalapot viselni, mint amilyen ma rajta volt, a kerti hangversenyen, — s aztán még izlésről beszélni. Mily rosszul lovagol, a lovon valóságos csizmas-kandúr kinézése van. Minden tisztesség embernek kellene tudni lovagolni, — én Oswaldal mindennap teszék séta-lovaglást, esküvők után. Ah mily pompás is lesz!

Uj lovagló öltönyöm valóban igen jól áll. És milyen csizmát hord Ehrhard, — olyan ember, ki ily utálatosan öltözködik, nem is lehet salonképes! Persze híres festő, mama mondta, hogy igen originalis és tehetséges művész, szeretném tudni, hogy az miről jó?

Oswald nem originalis és sincsenek különösebb tehetségek, mégis szeretném tudni, van-e nálla a világon csinosabb, kedvesebb, pompásabb s ügyelmesebb ember. S hogy hivatják Dávidnak!

Ehrhard Dávidnak! Mily rut egy név, ugy emlékezett az iskolára és a bibliai történet órákra, a kekszeműveges Aurélia kisasszonyra, az óriás Góliátra és Saul királlyra és arra, hogy is hívják csak, ki hajnál fogva akadt fel a fára, — igaz abszolomra. Ennek lehetek csak még hosszabbja, természetesen sajátja — mily irigylendű.

(Folyt. köv.)

társaik is vannak. Az ügyészseg engedélyéből külön étkezhetnek. — Velök együtt átküldöttek a nyomozási iratokat terjedelmes jelentés kíséretében, a melyben a tényállás le van írva. Ezt az átiratot Minorich szerkesztette s maga a főkapitány írta alá. — A törvényszék elnöke egy bíró megbizott a vizsgálatról, ki esetleg már kedden szabadlábra helyezheti a merénylőket.

— Schenk Hugo, a bécsi asszoogyilkos és társa Schiossarek Károly kivégeztetése e hó 18-ika előtt nem fsg meg történni. Bécsi jogász körökben biztosnak tartják, hogy Schenk Károlynak, a harmadsorban bűnösnek, az ural kodó kegyelmet fog adni. Legalább a törvényszék begyelemre terjeszté föl e különben is mellbeteg gonosztevőt. Schenk Hugo és Schiossarek sorsa fölött, mint mondják a korona már döntött, de az ítélet végrehajtása a nagyhét miatt késik husvét utánig s akkor ismét a trónörökös nevenapjának közbejötté miatt halasztják el a kivégzést.

— Clair és Semneccz szabad lábón. A Clair Vilmos és Semneccz Emil ügyet Bakos János királyi alügyésznek osztották ki, ki Bock királyi ügyész hozzájárulásával ma délelőtt tette meg indítványát, a melyben Clair Vilmos és Semneccz Emil tettet, miután országgyűlési képviselő ellen irányult, a büntető törvénykönyv 262. §-a értelmében becstelensétesnek qualificalja, tehát nem a járásbírószág, hanem a törvényszék hatáskörébe tartozódnak véli s ez irányban kéri a törvényes vizsgálat ellenökben, megindítani, gyszeresmind indítványozván khallgattatásuk után való szabad lábára helyezéspket. A büntetőtörvénykönyv 262. § törvényes testületet szb. tagjai ellen elkövetett becstelensétsértésről stb. s ennek bűn téséteit egy évig terjedhető fogházban s két ezer forintig terjedhető pénzbüntetésben szabja meg. Semneccz Emil ellen gyszeresmind a büntető törvénykönyv 41. §-a által értelmezett kihégás miatt is kéri a királyi ügyészi indítvány a vizsgálatot megindítani. A mennyiben a törvényszék az ügyet még a mai nap folyamán ki fogja osztani a vizsgálóbírósnak, igen valószínű, hogy Clairt és Semnecczet még ma szabad lábára helyezik.

Közgazdaság.

— A magyar-francia biztosító részvényársaság (Franco-Hongroise) életbiztosítási osztályához 1884. márczius hóban benyújtott 340 ajánlat 685,050 ftr összegről. Eből esik haláleseti biztosításra 154 ajánlat 388,650 ftr és kibazásítási biztosításra 186 ajánlat 296,400 ftr összegről. Kiállítatott 113 haláleseti kötvény 272,400 ftr és 504 kibazásítási kötvény 331,250 ftr összegről, összesen tehát 317 kötvény 603,650 ftr biztosított összegről. Ez év folyamán érkezettösszesen 1001 ajánlat 1,954,110 ftr összegről és kiállítatott 861 kötvény 1,712,800 ftr biztosított összegről.

— A „Kiállítási Lapok“ 8-ik száma a Deutsch M.-féle műv. intezeti díszes kiadásában megjelent a következő változatos tartalommal: Az 1885. évi orsz. kiállítás nemzetközi oszállyai. Magvak, takarmányfélék, trágyszerek. Kisipari erő- és munkagépek, lényegesen javított mezőgazdasági gépek, új találmányok. — Az iparos-íjűsági egyletek a kiállításban. A munkakiállítás szabályzata. — Ipar-törvény: Az 1871. és 1884. évi bizottság. A kénszertársulás kérdéséhez. — Kiállítási Krónika. — A kiállítások 1884-ben. — Száz kérdés. — A felegyencz-ípar szabályozása. — Bejelentések a temesvári kerületi bizottságnál. — Bejelentések a soproni ker. bizottságnál. — Képek az ötvösműkiállításból; az iparsarnok térbeosztása csoportok szerint. Előfizetési ár áprilistól december végéig, 3/4 évre 3 ftr.

— A tyukok legzélszerűbb etetési módja. A tyukok közönséges táplálkozásául különféle mag szolgát, melyet rendszeren udvarokon, szemétdombokon stb. találnak, s azokivl különféle rovarokat, hernyókat és férgeket is fel-fálnak. De ha azt akarjuk, hogy a tyukok sokat tojjanak, más táplálékot kell nekik nyújtani. Maláta-csira 18% tojásféhényét tartalmaz s a tojó képességet rendkívül előmozdítja, úgy, hogy ha rendszeren nyújtjuk a tyukoknak, 1/3-al több tojásra számíthatunk. — Ezenkívül a tojás jelentékenyen elősegíti a tojáskepzést. Mivel pedig a jó, friss hus drága, azért hulladékokat vagy elhullott állatok husát kell e célra használni, melyet apró darabokra vágva, nyáron a napon, télen pedig a kemenczében megszártunk. Etetés előtt megfőzzük, aztán lehűtjük s ugy adjuk a tyukoknak.

— Megjelentek s hozzáak beküldettek a „Magyar Kereskedő Lapja“, mely újévtől kezdve hetenkint vasárnap az eddig-nél tetemesen nagyobb terjedélemmel, (1 1/2—2 iv) gazdagabb és változatosabb tartalommal és díszesebben kiállítva jelenik meg, mint eddig-ig. Az előfizetési ár felévre 4 ftr, három hóra 2 ftr. — Köz g a z d a s á g u n k e s k e r e s k e d e l m ű n k 1883 ban. II. évfolyam. Évi szemle köz- és mezőgazdasági, kereskedelmi és ipari viszonyainkról, szerkesztik Kormos Alfréd és Kende Zsigmond. Ara csak 50 kr. A mult év elején megjelent évkönyv 50 kr. helyett 25 kr-rt kapható míg a csekély készlet tart. — A z É r t é k p a p í r P i a c z“ gyakorlati kézikönyv bank- és váltó-üzletek, pénzüntézetek, pénzüntézeti tisztviselők, kereskedők és felsőbb kereskedelmi tanintézetek számára. A legjobb kútfők nyomán írta: Kende Zsigmond, ara nagy terjedelme és csinos kiállítása daczára csak 40 kr. és a szak-öröknek legjobb ajánlat. — A „Magyar Kereskedő Lapja“ könyvkiadásában (Budapest a bálvány-utca 11 sz.) éppen most hagyta el a sajtót a „Könyvvel díchéj-

ban és rövid váltóisme“ magántanulók, keresk. és iparos-iskolák, kereskedősegek részére, írta Révay Lipót, a könyvvel rendes tanára. Ára 20 kr.

A közönség köréből.*

T. szerk. ur! Itt van a tavasz. A város falai köti életre kényserített közönség néha-néha egy sétát teendő, szivesen meglátogatja a nagyerdőt s megbotránkozva tapasztalja, hogy az odavezető ut hepe-hupás, sétára teljesen alkalmatlan. A sok hó fel van ott halmozva az ut kövézésére. Vajon mit vár még a mérnöki hivatal. Debreczen, 1884. április. Egy sétáló.

* Ezen rovatért, melyben közérdeku felszólalások díjtalanul közöltenek, a szerkesztő csak a sajtó-hatósággal szemben vállal felelősséget.

Felelős szerkesztő: GASPÁR IMRE. Kiadó KUTASI IMRE.

Pénzes szekrény!

Kerestetik megvételre egy két ajtóju nagy tüzmentes pénzes szekrény, — ajánlatok a „Segélyző népbank“ Bud-Szent-Mihály ezimzendők.

Csődalatti kiárlulás.

A debreczeni kir. törvényszék mint csődbírószág által 2999/1884. P. sz. a végzés folytán a Némethi József csődtömegéhez tartozó ingóságokra a kiárlulás elrendeltetvén azt f. hó 2-án megkezdtem.

Bacsó Péter tömeggondnok.

Nőknek,

kik bármily idült felfrölyösökben szenvednek, örövendés lesz tudni, hogy e kellemetlen baj ellen, tudományos orvos-vegyészeti találmányok legjesebbike a „caunabine nők részére“. — Biztos hatású. — Jórállás mellett. — 0-vosi használati utasítással ellátva. — Compl. kiállitára ára 9 ftr és 6 ftr 50 kr. Megrendelhető postautánvétellel Zágonyi Széles gyógy-szeresztől, Fűrdő-Algyógy (Erdély). — Bécsben kapható Weis J. gyógyszerárban, Prágában Fürst J. gyógyszerárban. — Budapes-ten kapható: Kochmeister Frigyes utóadi gyógyanyag árudájában, nagy-korona-utca 32. szám. — Debreczenben kapható: Dr. Roichschnek V. Emil gyógyszerárban.

BOROK!

Ajánlom magyarádi, gyoroki, mènesi fehér boraimat; továbbá gyoroki, mènesi, Schiller és veres borokat. Kóstolót megrendelésre szivesen küldök.

GRABNER P.

borkereskedés tulajdonosa.

Gyoronon.

(Aradmegyében.)

Mária-celli GYOMOR-CSEPPEK,

lele. hatású gyógyszer a gyomor minden bántalmái ellen,

felölmulhatatlan az étvágy-hiány, gyomor-nyugtató, rossz szaga lehel-let, melék, savanyú felbű-rogés, köhlek, gyomorhurut, gyomorfájd., hangyáképződés, túlságos nyálképződés, sárgaság, undor és hányás, fűfűzés (ha az a gyomor-ból ered), gyomorgörös székszerűségi, a gyomornak túlterheltsége étel és ital által, gillista-, lép- és máj, betegségek, aranyeres bántal-mak ellen.

Egy üvegcse ára használat utasítással együtt 35 kr.

Kapható Debreczenben Dr. Kochschnek E. Gölt. N. és Tamásy B. urak gyógyszerárjaiban, valamint az osztrák-magyar birodalom minden ne yobb gyógyszerárban és kereskedésében.

K z p o n t i s z é t k ü l d é s i r a k t á r n a g y b a n és kicsinyben.

Brady Károly.

„órangyalhoz“ címzett gyógyszerárban Kremzierben, Mervarszágban.

